

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 140

гр. София, 04.02.2025 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Величка Цанова
Атанас Ст. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Ст. Атанасов Въззивно частно наказателно дело № 20251000600025 по описа за 2025 година

., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 от НПК.

Образувано е по частен протест на прокурор при Софийска градска прокуратура (СГП) срещу определение от 18.11.2024 г. на Софийски градски съд (СГС), НО, 29-ти състав, по НЧД № 5918/2024 г., с което е отменено постановление от 25.07.2024 г. на прокурор при СГП, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 1 НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 49/2023 г. по описа на СДВР, по пр. пр. № 8330/2023 г. по описа на СГП, водено за престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 213а, ал. 2, т. 2 и т. 4, вр. чл. 18, ал. 1 от НК и делото е върнато на СГП за изпълнение на задължителните указания по приложение на закона.

В частния протест се излагат доводи, че с обжалваното определение неправилно е прието, че по досъдебното производство не са изчерпани възможностите за събиране на относими към предмета на разследване доказателства и че постановлението за прекратяване на наказателното производство не е основано на пълен и всестранен анализ на доказателствените източници. Изразява се несъгласие с дадените указания от страна на първоинстанционния съд, като се твърди, че с извършването на допълнителни процесуални действия не би могло да бъде в достатъчна степен

да бъде формиран извод за извършване на престъплението, за което е водено досъдебното производство. Предлага се да бъде отменено протестираното определение и да бъде потвърдено постановлението, с което наказателното производство е прекратено.

Въззивният съдебен състав намери, че протестът е допустим – същият е подаден в установения от закона срок, от надлежно легитимирана да атакува първоинстанционния съдебен акт.

Разгледан по същество, протестът е неоснователен.

За да постанови обжалваното определение, първоинстанционният съд е приел, че в постановлението за прекратяване на наказателното производство не са обсъдени всички относими към предмета на разследване доказателства, че основно са били анализирани показанията на свид. Б. А., като необосновано е прието, че същите не са подкрепени от други доказателства, че производството е било прекратено, без да бъде взето предвид, че е било необходимо и възможно да бъдат извършени и други процесуални действия, чрез които да бъде проверена достоверността на показанията на свид. А..

Въззивният съдебен състав счита, че първоинстанционният съд е осъществил в пълнота проверката за обоснованост и правилност на постановлението за прекратяване на наказателното производство и е формирал изводи за това, че същото постановление не съответства на процесуалните изисквания.

При осъществяване на съдебния контрол по чл. 243, ал. 4 и сл. от НПК следва да бъде установено дали по досъдебното производство са били извършени всички необходими и възможни процесуални действия за изясняване на предмета на доказване, отговорът на който въпрос следва да бъде даден наред с проверката за обосноваността на извършения в постановлението за прекратяване на наказателното производство доказателствен анализ. Настоящият съдебен състав се солидаризира с първоинстанционния съд, че с обжалваното пред първоинстанционния съд постановление е било прекратено наказателното производство, без да бъдат извършени необходимите за изясняването на истината действия по

разследването, тъй като необосновано в същото постановление е прието, че следва да бъдат отхвърлени, без допълнителна проверка, показанията на свид. Б. А., който се явява пострадал съобразно правната квалификация, по която е било привлечено обвиняемото лице в. ж..

Както обосновано е констатирал първоинстанционният съд, в постановлението за прекратяване на наказателното производство е посочено, че са налице две групи доказателства относно основния въпрос от предмета на разследване – дали спрямо свид. Б. А. е била упражнена принуда, за да подпише записи на заповед и разходни бордера и по този начин да претърпи нещо противно на волята му – да поеме имуществено задължение по този начин. Същевременно, както е посочено в мотивите на протестираното определение, предмет на обсъждане в постановлението за прекратяване на наказателното производство са били изключително показанията на свид. А., като те са без да бъдат съпоставени с кореспондиращите им доказателствени източници, са били отхвърлени въз основа на съждения, които нямат или процесуална, или логическа опора.

Въззивният съдебен състав също счита, че не е налице твърдяното в постановлението за прекратяване на наказателното производство несъответствие между показанията на свид. Б. А. за получените от него удари при сочения от него побой и заключението на съдебномедицинската експертиза, доколкото последното не изключва на свид. А. да са били нанесени и повече от четирите причинили конкретно изследваните травматични увреждания. Както е отбелязал първоинстанционният съд, експертизата е дала заключение, че травматичните увреждания са били причинени от най-малко четири удара, но не изключва на пострадалия да са били нанесени повече, които не са оставили следи, различни от описаните при освидетелстването.

На следващо място въззивният съдебен състав също намира за несъответстващи на процесуалните изисквания за формиране на решаващи изводи от страна на органите на наказателното производство изложените в постановлението за прекратяване на наказателното производство доводи за липса на житейска логичност на показанията на свид. Б. А. за това, че той не се е защитавал срещу насилието, което твърди, че упражнявано спрямо него и не напуснал помещението, в което това е ставало. В показанията на същия

свидетел не се съдържат логически несъответствия за обясняването на причините, поради които той не е имал възможност нито да се защитава активно срещу трите лица, които сочи като свои нападатели, нито в един поранен момент да напусне стаята, в която твърди, че е упражнявано насилието срещу него.

Настоящият съдебен състав също счита, че без надлежна мотивировка в постановлението за прекратяване на наказателното производство са били отхвърлени показанията на свидетелите В. К. и М. Б. като подкрепящи показанията на свид. Б. А., под претекст, че същите не са имали непосредствени възприятия за инцидента, а са свидетелствали за това, което свид. А. им е разказал. По този начин е нарушено процесуалното предписание за всеобхватно обсъждане на доказателствата по делото, доколкото съпоставянето на показанията на свидетелите Б. А., В. К., М. Б. и заключението на съдебномедицинската експертиза би дало основание да се формират различни изводи от възприетите в постановлението за прекратяване на наказателното производство. Вместо това, в същото постановление е изказано предположение за това, че травматичните увреждания на свид. А. са причинени в интервала от време между напускането от негова страна на сградата, в която се намира офиса на обвиняемия и срещата със свид. В. К., което предположение обаче не е подкрепено от каквито и да е доказателствени източници.

В постановлението за прекратяване на наказателното производство показанията на свид. Б. А. не са съпоставени и с други доказателствени източници, които имат отношение именно към сочените от него обстоятелства за упражнена спрямо него принуда, за да подпише инкриминираните документи, с които поема имуществено задължение. Такива се явяват установените при изследването на компютъра, издет от свид. М. А. компютър данни за файлове с имена „запис на заповед ВДХ – Б. А.“ и „Б.“, заключението на почерковата експертиза относно изследваните саморъчни обяснения от името на свид. А., използването на такива обяснения от страна на дружеството – работодател в производството по оспорване на дисциплинарното уволнение на същия свидетел.

Неоснователни се явяват изложените в частния протест възражения срещу установената от първоинстанционния съд необходимост от провеждане

на допълни действия по разследването. По своята същност тези възражения са основани на поддържано становище, че същите не била допринесли за изясняване на истината и е безпредметно извършването им, което обаче е необосновано.

Няма как да се приеме изначално, че очна ставка между свид. Б. А. и свид. М. А. е безпредметна, поради съществените противоречия в показанията им, тъй като именно за изясняване на такива противоречия процесуалният закон предвижда съпоставяне на съответните свидетели в очна ставка.

Необосновано се явява и възражението в частния протест срещу отчетената от първоинстанционния необходимост за установяване и разпит на портиерката, която е посочена в показанията на свид. Б. А. като лице, на което той е споделил за това, че му е бил нанесен побой в офиса. Дали действително свид. А. е споделил такива обстоятелства би се установило именно чрез установяване и разпит на това лице. Липсата на кадри от видеозаписа, предмет на изследване от приобщената по делото видеотехническа експертиза, сам по себе си не е достатъчна да бъдат отхвърлени тези показания на свид. Б. А., тъй като не е установено тази кадри да отразяват целия период, в който е могъл същия свидетел да сподели определени обстоятелства с портиерката, а и няма данни наред с видеозаснемането, същият запис да е могъл да фиксира и размяна на реплики на глас между заснетите лица.

Неоснователни се явяват и възраженията в частния протест срещу констатираната в първоинстанционното определение необходимост от извършване на допълнителни процесуални действия за установяване на това дали действително две непознати на свид. Б. А. лица са присъствали в офисното помещение, в което той твърди, че от страна на обв. ж. и на същите две лица спрямо него е упражнено насилие. Първоинстанционният съд е посочил конкретни действия, които могат да бъдат извършени в хода на досъдебното производство за изясняване на тези обстоятелства и позоваването на липсата на резултат от извършени оперативно издирвателни действия се е явява необосновано.

С оглед на изложеното, въззивният съдебен състав намира за правилни формираните от първоинстанционния съд изводи, че преди да бъдат

извършени всички необходими действия по разследването и чрез издаване на необосновано постановление, в което не са обсъдени по предвидения в процесуалния закон събраните до момента доказателства, наказателното производство е било прекратено.

Следва да бъде потвърдено определението на първоинстанционния съд, с което постановлението за прекратяване на наказателното производство е отменено и досъдебното производство е върнато на прокурора за продължаване на разследването.

Водим от горното, САС, НО, VI-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 18.11.2024 г. на Софийски градски съд, НО, 29-ти състав, по НЧД № 5918/2024 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И ПРОТЕСТИРАНЕ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____